

Hdyž bě nješbožowny wudychał, wotečachu jemu hłowu, a na dołhu lebiju kłowschi tyfnychu ju s woknom won, so by lud widzał, so je s nim kónz.

A wjele s tych, kotsiž řu jemu prjedy jeho krařnoječ s awidželi, je psched jeho řcherjatej hłowu řhyma řšhařła. A rady bychy prajili, kař hiřheče dženřa pola nař praja:

„Radřcho pod řhudej wěchu
řacž pod wyřořkej řšechu.“

* * *

Na kónzu tuteje podawisny mamy hiřheče dwě prascheni. S přenja: ře dha lud tajkeho řhěřora, řiž je řebi řzeptar s řrwawnej pařoru rubiř, řa wjercha pschijał, a njeje řo řpjecřowal? Řě, lud řo njeje řpjecřowal. řlaj, tehdyřhim řricham tajka wěř řpodřiwna njebě. řodobne podawki běchu řo hiřo řtale. A ludej bě nimale kóřdy wjerch prawy, dořelř řebi jedyn kař druhi pót, řtawy a řrej poddanow řadařche. řich řařada běřche: řjelř je wjelř, hacž je tón abo tamny. A s druga: řajkeho kónza mějeřche mordar?

řtawisny powjedaja: řubjeřniř duřche a řróna bjeř wjecřenja njewořta. řón drje bě po řwójim řdacřu najwjeřche řboře, najwyschřchu řšechu na řwěčře dořyl, ale s tym njeje psched horjom řaneho řrywa měř.

řřwědomnje je jeho řrjebało. řtrach je jeho řcheriř, a wón je bjeř měra řhodřil kař řkařeny poř. řón bojeřche řo psched řřym řřwědomnjom, řotrež jemu porokowařche: řař řy ty čřiniř, řčřinja teř s tobu! A woprawdře: jedyn s wojeřřkich wyschřow, řotryž bě tehdy w mordarřkej nořy pódla byl, je jeho řakłól.

A tař je teř nad nim to řróněčřo ř placřisnje pschišřlo:

„Teř najwyschřcha řšecha
Řjeř' pschěř horjo wěcha.“

Mudriř a řlupišřř.

řwonečřansři řřwinjazy pařtyř mějeřche dweju řřynow, nahladneju pacholřow. řaj běřchtař mjeřwocři jedyn kař druhi, tař řo bě řamo řarřchimaj čzeřka wěř, jeju rořeřnacř. řle w myřřlach a po-čřinkach njeběřchtař jedyn kař druhi.